

M I M

1 6 4 8

~~C. 6. 5~~
Ll, 2, 3.

30 B 10.

In usum Pedagogii
Regii Glaucensis

H Y M E N Æ U S

VOTIVUS,

Castis amoribus & solennibus nuptiarum honoribus

VIRI

Prudentia insignis, virtutis eximia, doctrineq; & dignationis precipue laudibus florentissimi

DN.

JACOBI FLEMINGII

in Republ. Gubinenſi Senatoris digniſſimi,

SPONSI,

Cum

Lectiſſima omnigenarumq; virtutum ornamentis
conſpicuâ VIRGINE

MARGARETA SCHAUMIA,

Integerrimi & Spectabilis

VIRI

Dn. JOACHIMI SCHAUMII,

Negotiatoris & Civis quondam Reipubl. Francofurtensis primarij,

relictâ filiâ,

SPONSA,

Ad VII. Idus Jul. Anno 1641.

GUBENÆ celebrandis,

fausto omine ac nomine

a

Fautoribus & Amicis consecratus.

Frankofurti typis Michaëlis Kochii.

init:
ori,
lacco-
Vovendum
RATA.

meo
amer/
ch:

noqs
mutum

F Unera deflētī dilectæ Conjugis; Ergo
Altera sit felix MARGARIS illa tibi.
Ambo calete paritædâ feliciter, ambo
Conjugij faustè fœdus inite, precor.
Vos DEUS & concors animi sententia junxit,
Vos regat & longâ prosperitate beet.
Vos quoq; prole beet multâ pietatis amante,
Vos faciat natos connumerare senes.
Nulla lares unquam vestros perturbet Erynnis,
Asmodi Raphael lora per ora trahat.
Vivite concordēs, sit mutuus ardor amoris,
Quo nihil hunc possit dissociare thorum.
Hæc DEUS, ut fiant, qui regnas TRINUS & UNUS,
Efficce, sic tædis vota precesq; damus.

Christianus Carpzovius U. J. D.
& Pandectar. Professor Publ.
in Electorali Academ.
Oderana.

T Anta Gubenatum succendit FLAMMA medullas,
Quantam nec toto flumine, Nisse, riges.
Transcendit montes nemorumq; cacumina latè,
Donec SPUMANTEM corripiat Viadrum.
Hic se restingui patitur, cessimq; madori
Virgineo FLAMMA hac dat superata manus.

Ergo

Ergo Viadrinas, Nissæis, viribus, ante
cellere Najadibus, quis dubitare velit!
Id SPONSO dic SPONSA Tuo, & restinguito flammam,
In Viadrum Nissus dum celer amne fluit.

Tobias Magirus Phil. Fac.
Decanus.

Quod circa longos, FLEMINGI, Nymphæ soles
Incidit in casses; SPONSA cupita tuos,
Omen inesse reor. Scrutator es ætheris ipse,
Meq; Tibi astrorum nota silente via est.
Pauca tamen moneo, Ceu Sol opera omnia lustrat
Flammeus; & vobis fervidus adsit amor.
Ut Titana suum fulgentia sidera norunt:
Sic tua te noscat, suspiciatq; Venus.
Mille velut spargit soboles Hyperionis ignes;
Augescat multa sic tua prole domus.
Deniq; tot numeres faustas cum Compare luces,
Quot Phœbi supero lampas ab axe jacit.
Plura canant plures; tibi sufficit hisce fruisi,
Reddere quæ potis est Rexq; Paterq; DEUS.

In singularis amicitia indicinam

f.

Johannes Sturmius

ὁ οὐνεγὸς Ecclesiæ
Gubinenfis.

Pars etiam vitæ votis optanda beatæ
Non-tristis Vati dicitur esse torus.
Bilbilico quicquam si fas est credere Vati.
Parte sed hac Vati non adimenda fides.
Prosperitas senio est omnis sine Coniuge bellâ:
Qui cum diuisus nomen inane dolor.
Hæc tua, FLEMINGI Vir spectatissime, mens est,
Qui viduertatis ponere quaris onus,
Defletamq; satis thalami sarcire ruinam,
Cum prior Elysiæ uxor adiret agros,
O minor haut-tristem thalamum speroq; secundum,
Incipit auspicijs qui satis ire bonis.
Consilijs Gubena tuis ut curia alescit:
Conjugis augebit sic pia cura larem.
Qua tenero sic est educta pudenter ab unguvi,
Ut seruare probè nôrit ametq; domi.
Quid genus egregium memorè, quid nomen avorum?
Qui gessere olim non mediocri decus.
Quæis bene Consulibus dives florebat abunde,
Urbs à Francorum nomen adeptæ vado:
Nunc flore extincto fœdata cadaueris instar,
Non Moderatorum, temporis at vitio.
SCHAUMIUS & SANDREUTERUS, duo clara Senatûs
Lamina, quos letho Mors neq; dira dedit,
Vivunt,

*Vivunt, extento viventq; perenniter ævo,
Odera dum vitreas volvet amœnus aquas.
Stirpibus exiliens Tua surculus hisce tenellus
Sponsa, decus generis servat honesta sui.
Tendere cum nôris curvum feliciter arcum,
Hic precor ut frustra netibi nervus eat.
Si rectum facies, & si dominabere, eris Rex,
Pone metum, Rex es, rectum agis atq; regis.
Pace domus vigeat jugi, sit copia rerum,
Et decoret soboles lata frequensq; torum!*

gratulab. scrib.

M. Joannes Mollerus
Sch. Francof. Rector.

Absit à Vobis, quod abesse voltis:
Adsit at Vobis, quod adesse voltis:
Adsit &, quam voltis adesse, nempè
Gratia Jovæ.

Absit is, qui semper adesse flagrat;
Nempè frendentis Phlegethontis hostis:
Absit, ut Vos semper adesse Vobis
Ritè queatis.

Absit hic hostis, precor: Adsit ille
Hospes æternus, precor, usq; Vobis.
Adsit hic Vobis benedictione
Atq; favore.

Joan: Grebitzius Pastor
in Willendorff.

Astus erat, medioq; polo Phaëthontius Æthon
Traxerat ignitas, ad juga summa, rotas.
Forte sopor tepidis involvens brachia membris,
Corpora fessa thoro consepelire parat.

Exuo metricis, & vincula lenta veterni

Protero; nox oculos insidiosa fugit.

Ilicet egredior, quâ sylva Smaragdina crines
Explicat umbrosos; quâ levis aura volat.

Deliciantur aves hilari per amena volatu,
Ingeminant gracili gutture dulce melos.

Me nemus ex passum latè frondentibus ulnis

Allicit, intonsam quercus opacat humum.

Subsedisse juvat, juvat indulgere quieti,

Æstatisq; minas frangere fronde juvat,

Vix capit ossa quies, mæror nigrantibus alis

Advolat, ac tristi corda dolore fodit.

Volvo revolve meas, tacito sub pectore, sortes,

Quas fera, nimbo turbine, fata rotant.

Mens stupefacta gemit! singultibus ora fathiscunt!

Exsecror obtutus, gens malè grata, tuos!

Protinus ecce venit lascivo Cypria gressu,

Floribus Idaliae frondis amicta caput,

Suavis in ore vigor, nitidi diffusa capilli

Pompa fluit, radios Phœbe imitata tuos;

Frons

*Frons super humanos micat exporrecta nitores,
Fulgurat ex oculis, Dadala flamma, vagis;
Purpura lata genas, niveo sublacte, colorat,
Labraq; puniceo tincta madore rubent;
Ambrosia stactaq; vapor loca frondes complet,
Quicquid & Assyrius fundit odoris ager.
Egelidus tremor ossa quatit! Mox illa timendi
Causa, ait, omnis abest, pectora solve metu.
Pone minas tetricas, ac tedia torva Lycæi,
Atq; supercilij disjice triste chaos.
Lux genialis adest, Hymeneia gaudia letis
Quæ vehit auspiciis, lux genialis adest.
Ergo hederâ redimito caput, perge ocyus, umbras
Linque, thori socijs, pange melisma, novis.
Hactenus in viduo distendit frigida lecto
Membra, Decus patriæ, Pieridumq; decus.
Solstitium nunc dulce redit, nunc Ætna medullas
Urit, & Alpinas excutit inde nives.
Hinc decet in letos, animare poemata, plausus,
Annuet inceptis, ipse Apollo, tuis.
Sollicitare meas, rehero, Dea desine, Musas,
Me jubet Aonijs, angor abesse, jugis.
Nil mihi de veteri superest Helicone liquoris,
In fletus abeunt Bellerophontis aquæ.*

Rumpe

*Æthon
rotas.
membris,
t.*

U.

s,

scunt!

Frons

Rumpe moras, Dea sava refert, ego verba praibo
Talia, tu calamo suscipe, rumpe moras:
O super Attalicas, felicia pectora, sortes!
O super Aetnaeos, fervida corda, focos!
Quàm dulcis calor ossa coquit! quàm grata cupido
Sensa trahit! quanto flagrat ab igne jecur!
Jam nihil est vobis, quicquid legit India rubro
Gurgite, felici gramine quicquid Arabs.
Mensa Syracusio, nihil est instructa, paratu,
Sunt mera Nectareo mista sapore nihil.
Corpora mellita saliant pruriginis aestu,
Nocturnasq; jacent, vultus uterq; minas.
Dicite io Paan! iam plaustra micantia gemmis
Mergit in Hesperias, Phæbus anhelus, aquas.
Cynthia monstrat iter, quod gens Cytherëia densis
Obsides agminibus, quodq; Hymeneus amat.
Spargit odoratos nemorum, Zephyritis, honores,
Qua patet ad niveum, semita grata, thorum,
Juno parat lectum, substernit molliter alas
Pusio, qui Paphio Nectare cuncta rigat.
Par felix! nunc ire licet, mora segnis abesto,
Virgo it, ne redeat virgo, Marite cave.
O super innumeras nox felicissima noctes,
Quâ datur Ambrosio pascere labra favo!

Somnus

*Somnus abit, metuens onerare amplexibus atris
Corpora, nexilibus congeminata plicis.
Lasciva sat agunt ambo contendere viti,
Qua se vicinis implicat arboribus.
Purpureum thalamo posuit nova nupta pudorem;
Quam cupit in gremio, Sponse, cubare tuo!
Labraq; mellifluis, conchatim innectere, labris,
Et reliquas Veneris multiplicare vices!
Oscula, vel quicquid superest post oscula dulce,
Jam toto fas est reddere, Sponse, sinu.
Vivite felices, suavem exercere palastram
Pergite, luctantes viva brabea manent.
Hec Dea fata fugit, spirant vestigia nardum,
Et fluor atrato deficit in calamo.*

Nicolaus Vogelhaupt
Schol. Gub. R.

M U N U S

GRAMMATIO-ÆNIGMATICUM.

FUlva ferant alij Conviva munera tedis,
SPONSE, tuis: quâs se magni matrona Tonantis
Propitiam præbet: quorum auricoloribus undis
Jugera Pæctolus lambit, vel Thracius Hebrus:
Vel quorum assiduo signandi incudibus auri
Personat alta domus crepitu, cistâsve rotunda

B

Rum.

Somnus

Rumpunt bracteolæ confertâ mole superbas.

Nil ego, Grammaticis quia denegat aspera censum
JUNO, nec extremi licet aurea tangere Gangis
Flumina: sed vacuas obretit aranea peras,
Nil ego tale fero; mihi sunt discrimina vocum,
Flexus, junctura, accentus, & tempora cura.
His animus studijs à primo limine vitæ
Quarere gaudet opes, non quas vertigine cæca
Alternat fortuna in possessoribus, & quas
Depascit ferrugo; rapit peregrina latronum
Turba; tumefacti vorat inclementia Ponti;
In cineresq; leves vertit Vulcanius ardor:
Sed Dominum proprias, dubiaq; volumina sortis
Non formidantes, alijs nec casibus unquam
Expositas: possessores volitare per ora
Quæ faciunt hominum, postq; ipsam vivere mortem.
Ex hoc thesauro tibi, SPONSE POLITE, tuæq;
SPONSÆ, dona fero, junctas tres ordine voces:
Quarum ambage tegam nodosâ nomina: si quis
Nôsse cupit sensum, vel voces, Oedipus esto.
Literulis constat quatuor vox prima Latinis:
Una brevis duplici vocali Syllaba habetur:
Altera corripitur, si consona nulla sequatur:
Eleditur, ut Dominus, funditq; vocabula de se
Paucâ,

Pauca, nec ex quoquam quit derivarier ipsum.

*Adde quod est generis, cui de mare docta vocamen
Turba dedit, nec diversis ex partibus apta.*

*Quam do, Grammaticis vox dicitur altera verbū,
Cujus caelesti in verbo usurpata frequenter
Est interpretibus: sed vix scriptoribus illis
Qui purè satagunt fari, passiva probatur
Forma: modi est, cui cognomen conjunctio fecit.*

*Hic tamen optandi potius vim sustinet. Audi
Porro; nec est prima, nec quæ huic vicina, secunda
Persona: numeri est, positum cui nomen ab uno.*

Flectitur ut vivo, si res perfecta notatur:

Ad paradigma lego finguntur cætera rite

*Tempora: compositas meritò numeraveris inter
Voces: corripitur, quæ prima est, Syllaba, nec non*

Proxima: post sequitur, quæ producenda vetustis

Exemplis vatam: superest, quæ corripienda,

Impediat vocis nî consona prima sequentis.

Subjicitur verbo doni vox tertia, constans

Quinq; notis, pueri Pronomen nomine dicunt:

Personam semper monstrat prolata secundam:

Est omnis generis, numeri pluralis, & ejus

Casus, qui posito à dando cognomine gaudet.

Si dederit, vestros qui concilia vit amores,

Et dare cuncta potest solus, solusq; gubernat,
Quod tribus optavi verbis: dextro alite vestri
Surget opus thalami: vertet feliciter omnis
Actio: certabit gravibus nova vitibus uxor
Emula, delicias ad vestram ut plurima mensam
Pignora spectetis: grato vos copia rerum
Dives inundabit fluxu, quas flagitat usus:
Fugera centuplices magno cum fœnore fruges
Gignent, Et pingues quater ad mulctralia vacca
Quoq; die venient: plenis vindemia labris
Spumabit: prœgnans erit omnis fatibus arbor.
Turbida nec socium turbabunt iurgia lectum,
Integra nec pallens tentabit corpora morbus,
Nec quicquam adversi domui vestrae accidet unquam:
Donec in ætheriam vos ad se transferat aulam
E mundo post fata, piis qui regna paravit
Calica ab æterno, nulliq; obnoxia fini.

Ἐὶς νεογάμοις.

Fausta Congratulationis ergo
oblatum

a

Caspere Langhansio
Schol. Gubinenf.
ConR.

Munus

Munus nuptiale oblatum

hoc tetraſticho.

Quando me **DEUS** & morbus vetuere venire:
Hoc pro me munus mittere collibuit.
Pauperis eni munus neu despice, Sponse, pecull.
Sic tibi, sic Sponsæ, prospera quæq; fluant.

Schaumiaca quamvis
languida Musa.

Quid populi plausus per compita denotat ingens?
Et cur letitia publica signa sonant?
Si queris, dicam: Illuxit lux candida, Sponsam
Quâ sibi **FLEMINGUS** jungit amore novam.
Sponsam quam pietas decorat, quam forma pudorq;
Laudant, quæ verâ simplicitate bona est.
Quæ scit curarum molem lenire mariti,
Quæq; ministranda ritè perita domus.
Conjux (crede mihi) talis non jungitur omni,
Sed modò qui Domini jussa timore colit.
Ergo tuo lateri cum Sponsam adjungat **JOVA**,
Quæ pia, quæ casta est, quæq; pudore viget,
Te meritò dicas ex omni parte beatum,
Et certò statuas te placuisse **DEO**.
Dilige nunc Sponsam, cultissime Sponse, venustam,
Tuq; piùm Sponsum, dilige Sponsa, tuum.

B 3

Ipsè

*Ipsē DEUS, casti qui Princeps autor amoris,
Ac qui vult SPONSIS semper adesse pijs.
Is vobis adsit, thalami fœdusq; secundet,
Decedat quævis res onerosa toro.
Plura loquar paucis: quot voluit Nissus arenas,
Tot vobis imo pectore fausta precor.*

Gratulabundo animo &
calamo

scribebat

Fridericus Baudach.

Πρὸς τὰς Σουθονίους
γαμηλίας.

Αἰδορες σβασι, ἔσπερε,
πέλησι ἢ ῥά βέλτερον,
χίρας μετ', ἢ κορυκίς
λέκτρα ὑπέχεοθ' ὄρμον;
Οὐκ οἶομαι ἀνὴρ γαμῶν
γυαῖνα ὄντως πολλαίς
λυπεῖν, ἔχει τε καὶ κόπον
διπλῆν ἀναγκαῖον φέρειν.

Πρώτως ἐκείνης τεθνεώ
ἦθι ἀκοίτη πανταλῶς
ἀφερέην, εὖ ὑπερον
αὐτῶ ἐξίξεν χερὶ ἔα.
Τῆ' ἀλλὰ τ' αὐτὸς δυσκόλως
διωθήσεται ἀνυοσέμν,
εἰ μὴ ἀόκνως πληγάνοις
χεῖται, ὅτ' ὄσι χέτλιον.

Κόβω

κόρην ἢ λαμβάνων αἰεὶ
εὐφραίνειται, ὅτ' ἔδαμῃ
ἔχθ' ἰνὸν πόνωσ καὶ κήδεα,
κείνης χάριν καλεῖσθεται.

Ἔσ' εὐμαθῆσ, σπαρδασικῆ
οἴκσ διοικήσει εἰς
αὐτῶ κ' ἀκούσθ' ἤθεα
οἱ ἐπιπύσασ τῶ χροῶσ.

Τῶσ φάσσω, ἐμυθρ βέλιον,
νεᾶνιν ἢ χήραν γαμῆιν.
ᾧδ' αὐτὸ μὴ νομίζεσ,
ἄνδρες σεβαστοῖ; ἔσπεσε.

* * * * *

AD DN. SPONSUM.

J Am jam latisonis Phosphorus intonat

Ex alto modulis, tristia, dic, petat

Ecquis? ludicrepis cur

Adsit Nani & barbitis?

Si motus alacres secula jam cient

Bruta, & concipiunt pectore flammulas,

Cur non gaudia mente,

Quid? flammam homo colligat?

FLEMINGI, benè agis, dum lacrymas graves

Cælesti cythara Cynthius amovet,

Vultum fronte serenat,

Flammam arripiens novam.

His prolem cupidè consimilem Tibi

Gignes, quæ simitu sanguinis ordinem

Æternare juvabit;

Hinc gratus Superis eris.

Flam-

Flamma, Sponse, cales queis, speciosa
Sunt Nympha, pietas, juncta modestia
Morum, cui pudor atque
Dotes contribuunt suas.

Devincit reliquas Hacce Viragines,
Inter fama chorum splendida virginum;
Margritis pretiosis
Hinc sit charior Hac Tibi.

Hac flammam minuet, crede, Cupidinis,
Hac tristi stimulos pectore detrahet
Curarum, vaga seva
Quando fulminat ore Sors.

Iccircò thalamum gratulor hunc Tibi:
Duret flamma diu! cornua post novem
Luna Nympha labores
Lucina toleret tua!

* * * * *
An die Ehr- und Viel Zugendreiche
Jungfrau Braut.

1.
Wies was uns kan behagen
Und zur Freude dienlich seyn/
Stellet die Natur jetzt ein:
Drumb wer wolt' in diesen Tagen/
Jungfrau Braut/ in Traurigkeit
Enden seine junge Zeit?

Opis

2.
Opis bringet Laub den Wäldern
Durch den warmen Sonnenschein;
Flora reichet Blümelein
Allen Menschen auff den Feldern:
Ey wer wolt' in Trarigkeit
Enden seine junge Zeit?

3.
Wer jetzt gehet auß spazieren/
Höret da die Nachtigall
Mit sehr angenehmen Schall
In den Sträuchern musiciren:
Drumb wer wolt' in Trarigkeit
Enden seine junge Zeit?

4.
Alle Nymphen an den Daellen
Schmecken jetzt die Liebes Kost;
Ino fühlet süsse Lust
Wo die Fischer Netze stellen:
Ach! Wer wolt' in Trarigkeit
Enden seine junge Zeit?

5.
Jungfrau Braut / Cupido richtet
Seinen Pfeil jetzt nach Euch hin /
Wil erweichen ewren Sinn /

¶

Drumb

Drumb Er blinde Frewd' ertichtet:
Wollet Ihr in Trawrigkeit
Enden ewre junge Zeit?

6.

Wollet Ihr/ es muß geschehen/
Kewen wird es Euch gar sehr/
Schaden tausentmahl noch mehr/
Gleubet mir/ Ihr werdet's sehen:
Endet drumb in Trawrigkeit
Ja nicht ewre junge Zeit.

7.

Lasset nur Cupido wancken/
Last in einem Liebesstand
Euch gar nah' Jhn seyn verwandt:
Also werdet nach Gedancen
Ihr gar nicht in Trawrigkeit
Enden ewre junge Zeit.

8.

Lasset ons nur bald entdecken/
Was doch Amor in der Brunst
Nach des höchsten Gottes Günst
Euch für neues konn' erwecken:
Endet nicht in Trawrigkeit
Ewre zarte junge Zeit.

Macht/

9.
Macht/ damit Ihr bald anblicket
Ein gar schönes Knäbelein/
Oder zartes Mägdelein:
Also werdet Ihr erquicket/
Endet nicht in Traurigkeit
Eure zarte junge Zeit.

Johannes Balkar Junior,
n. t. Juniorum Ludovicorum
Lagoviz Ephorus.

Nubila tristitia magna plerumq; sequuntur
Jubila magna, vijs bis placet ire DEO:
Triste Tuæ funus flevisi, Sponse, Marita
Sat, qua cœlituum est consociata choris;
Sat gustata TIBI vidua sunt pocula vita
Atq; domus mortem luxit amanter Hera:
Jam jam lugubres lachrymis depone repentes
Vestes, & sparsas collige, Sponse, comas;
Quippè optata Tibi lux nunc mi Sponse refulsit
Candide, quâ possis scandere fulcra thori.
O ter leta dies niveis signanda lapillis,
Quâ jam jungenda est Virgo pudica Viro!
Gratulor ergò TIBI de tali Virgine, Sponse,
Qua tanti Sponsi est credita digna Thoro:
Moribus est siquidem, & jam raris dotibus aucta
Virtutum cultu, religionè piâ:
Hac TIBI solamen, cum fors se præbet acerbam,
In Curis etiam dulce levamen erit;

C a

DAMNA-

Damnatas in opus famulas urgebit, iisq;
Laudande EXEMPLUM sedulitatis erit.
Gratulor atq; Tibi merito lectissima Virgo,
Intras dum Sanctum non sine Lege thorum.
Det DEUS ut Pylis vivatis Nestoris annos,
Procreet ac vester Pignora chara thorus:
Mutuus ut sit amor, procul hinc discedat Erinnyes,
Intret & in vestram nulla querela Domum:
Hocce meum est votum, hac Sponsis optanda putavi,
CHRISTE fave, & votis pondus adesse jube.

Hæc non tam moris, honoris, quam
fausti ominis ævæ apposuit

Joachimus Wanstorff:
Inferiorum classium Scho-
læ Francofurt. Præceptor.

SI, quæcunq; DEUS voluit, bona credimus esse,
Ut certè bona sunt; bona sunt quoq; fœdera casti
Conjugij, namq; hoc vitæ genus ipse J E H O V A
Instituit primùm, sibi homulli mutua ferre
Auxilia ut possint. Quare Clarissime SPONSE
Recta facis, quod non dubitas iterare sacratum
Conjugium, & sanè tali cum Virgine, castæ
Virginitatis habet quæ laudem, quæq; vocata
MARGRETHA est meritò, variarum laude decora
Virtutum, ornabit quæ TE, mensamq; domumq;
Hanc ergò thalami sociam TIBI jungere gaude:
Lætitiâ augebit, si lætus eris, minuetq;
Tristitiâ, si tristis eris, solamine dulci,
Hanc ergò thalami sociam TIBI jungere gaude:

Hæc

Hæc TIBI succurret, fueris si oppressus iniquo
Morbo, siq; senex fueris, Tua damna levabit
Hanc ergò thalami sociam TIBI jungere gaude:
Cum quâ perducas faustos & Nestoris annos,
Unanimesq; dies, habeasq; ut prole repletam,
Mensam: hæc & quæcunq; TIBI queo fausta precari,
Toto corde precor, magnus confirmet IOVA.

Qualia qualia hæc ὀλοψύχως apposuit

Christianus Cretschmerus
Schmideb. Sil.

S Alve, nonn' ita, dic quaeso, quod dicat Apollo,

SPONSE colende, mibi?

Cura Patris gazam presentat, at Ipse Puellam.

Cum ratione DEUS.

Nil, omneis habitu superare: timens bene JHOVAM.

Sola virago viget.

Ingenua Conjux probitatis plurimi habenda est,

Optima sirena Viri.

Usque fidem, ducens costam, Illi, fraude carentem,

Tutus habere potest.

Deserit hunc nusquam, potius complectitur ardens,

Dummodò vita datur.

Hæc semper coquitur cura, qua fert bona multa,

Non mala multa Viro.

Hæc est ut puppis, qua veclat & eminùs adfers

Commoda magna Viris.

Conjugis Hæc sanè servatrix nominis Uxor,

Vivat in orbe, facit.

Est Xenium Superi, multo non are paratur

Castia Puella Viro.

C 3

Phæbus

*Pæbus ut, acceptè splendens mortalibus axe,
Ornat ubique solum.
Fæmina sic, pietate & morum flore renidens,
Ornat ubiq; domum.
Felix, cui TALIS sit Conjux fœdere, namq;
Dulce levamen habet.
His decorata Bonis intrat formosula Nympha,
Nympe decore, tua.
Hæc etenim, vitam, virtutis laudibus ampla,
Convenienter agit.
Justitiam sequitur, probat haut contemnere Divos:
Hinc pietatis amans.
Obsistit fraudis studiosis cordis & oris,
Quamodò vera, colit.
Vivite uterq; diu concordés: sit sine labe,
Non sine prole torus.*

Petrus Ernestus Ludewig.

Hactenus in gemitus animum lacrymasq; dedisti,
Jam nova, FLEMINGI, gaudia mente capis.
Hactenus orbatus thalami consortæ fuisti,
Jam redit in thalamum casta Puella tuum.
Fit benè: non etenim juvat indulgere dolori,
Nec, semper solum Christicolam esse, bonum.
Fœdere na Sociata tori sedare dolores,
Nec non corde Viragignere læta potest.
Hinc medicina Viro cluet: hinc MARGARETHA Virago,
Sponse, Tibi præfens Hæc medicamen erit.
Fiat sic! Animi non pendeo, quin ita fiat,
Quandoquidem clara est moribus egregijs.

MAR-

MARGRETHA Hæc superat longè virtutibus omnes
Margritas, claro de genitore nata.

Hinc erit Hæc Tibi, vera Tibi, medicina parata,

Quam Tibi non Phœbus porriget arte sua.

Sit sic: Det DEUS, ut videat tua mensa tenellas

Plantas, quæis promas gaudia magna Tibi.

Vos inter vigeat Concordia; vos beet atq;

Vos vos, qui socio jungit amore tori.

Joachimus Fridericus Ludewig.

H Em non arma times, FLEMINGI, horrentia Martis,
Sed thalami jam jam pacta secunda facis.

Nequaquam dubitas, nostram, Neonymphæ, bonorem

Conjugij vincolo jam sociare Tibi.

Occulti forsã miranda potentia Fati

Huc ego sic credo, Te trahit atq; rapit.

Siccine res est? Est. Ideò Tibi gratulor ore

Fausto cum Sponso, Sponse colende, tua.

Sit tua Sponsa tua portus requiesq; senectæ,

Et fons lætitiæ sit tua Sponsa tua.

Vester amor duret, duret concordia mitis:

At bic vester amor non sine messe fiet.

Vivite felices, implete cubilia prole:

Non ullus turbet gaudia vestra dolor.

Sonnet.

W Ist so freyer Mensch? Wo sind so kluge Sinnen?

Ja ist so vestes auch? Ja ist so hohe Kunst

Und sonst was in der Welt/ so nicht für Liebes Brunst?

Die Lieb' steigt' ober sich / erreicht die hohen Zinnen

Deß vesten Himmels/ kan auch den Phœbus gewinnen!

Und den grausamen Mars; Vulcan siht nicht so hoch!

Daß Er enstiehen könn' dem bitter-süssen Joch.

Wie |

Wie wolt Ihr werthes Paar / sagt mir / doch wol entrinnen?
Ihr müßt nur mit Gedult der Liebe vntergeben!
Was ewer Sinn vnd Will: Sage Mir / O du mein Liecht!
Vnd Ihr Herr Bräutigam / ist diß ewr' Wille nicht?
Ist euch ein rechter Ernst / so woll' Göt' langes Leben!
Gesundheit / Fried vnd Ruh / der Kinder ohn Zahl viel
Verleihen mildiglich. Diß Ich euch wünschen wil.

Paulus Schilling Sponsæ Frater.

1.
Weil Herr Bräutigam nun kömen
Ist die angenehme Zeit /
Die ihr Euch in aller Freud
Habt zu halten vorgenommen
Mit der so euch vorrawt /
Meiner Schwester / Ewer Braut.

2.
Solt ich / Freude zu vermehren /
Meine Seiten stimmen ein /
Singen Euch ein Liedlein /
Singen soll ich euch zu Ehren
Was zu einen Ehrenstand
Ihr euch beyde hat gewand.

3.
Aber weil an solchen Dingen
Ich noch vngewöhnt bin
Vnd zu wenig ist mein Sinn /
Darff ein solches Lied zu singen
Ich iekund nicht heben an /
Sondern singen was ich kan.

4.
Will nur meine Stimme erheben
Wünschen euch von Herze grund
Das euch Gott frisch vnd gesund
Woll erhalten / wolle geben
Segen / Fried vnd Freud ohn Leid
Endlich auch die Seligkeit.

Sixtus Fridericus Schilling /
Sponsæ Frater, natu minor.

Carmen Elegiacum quod scripsi Joanni Baptista Gebelio
Svidnic. Silesio Pastori Ecclae in Raciborow.

cum praedum Magistrum nancisceret Decano
M. Theodoro Berto 17 Calend. Maij
A. 624. aetate meae 19.

Ita bonis avibus GEBELI, quos Deus Autor,
Cui te fata vocant, ita bonis avibus.

Magnum opus adgrederis, sed, quod tibi cine fultus
Numinis atberei, fortiter expedies.

Ambuet orantis linguam locuplete Suada,

SPIRITUS Orator caelicus ille, tuam.

Seminium disperge **DEI** per cordium agellos:

Nec sine mole preces, aut sine fruge, dato.

Et vineta **DEI** assiduo accubudq; labore

Percole, quo fructus mille, supraq; ferant:

BAPTISTAM ex cathedra **BAPTISTA** imitare tonantem

GEBELI! vera pro pietate puta:

Instrue non-doctos, errantes corrige, fractos

Erige, confuta dogmata vera minus.

Sic vivente volent tecum partizier annos

Prospera dicentes quos sacra dicta feres.

Sublatisq; olim manibus, sine pondere terram

Manibus optabunt, (sed bene sero) tuis,

Cum tuba te rupta tumba revocabit ab umbris,

IOVA, mei pastor dicet, adesto, gregis;

Ambrosia rursus te pascam & nectare; quare

Magna cape astrati praemia, carpe, poli.

Hoc penitis animi penetrabilibus opto, precorq;

JANE mihi multo n nomine care! **VACE.**

ULB Halle

3

002 062 674

63

MENÆUS

VOTIVUS,
bus & solennibus nuptia-
um honoribus

VIRI
virtutis eximia, doctrineq; & di-
scipue laudibus florentissimi
DN.

FLEMINGII

inensi Senatoris dignissimi,
SPONSI,

Cum
genarumq; virtutum ornamentis
spicua **VIRGINE**

ETA SCHAUMIA,

errimi & Spectabilis
VIRI

HIMI SCHAUMII,

ris & Civis quondam Rei-
rancofurtensis primarij,
u uxoris, relictâ filiâ,

SPONSA,
Idus Jul. Anno 1641.

BENÆ celebrandis,
omine ac nomine

s & Amicis consecratus.

typis Michaëlis Kochii.

59

